

Nr 316.

Av herrar **Näslund** och **Bäckström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område.

I proposition nr 230 till årets riksdag angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område uttalar föredragande departementschefen bl. a. (sid. 94), att han »principiellt — — — har den inställningen, att den inhemska foderskörden bör avsättas inom landet och att exportstöd bör inskränkas till att avse de färdiga animalieprodukterna». En liknande deklaration avgavs i proposition nr 31 tidigare under denna riksdag, då Kungl. Maj:t emellertid begärde och erhöll bemyndigande att använda högst 2 miljoner kronor ur jordbrukets prisregleringsfond för understöd till export av fodersäd intill den 1 september 1939. Det skäl som då anfördes för att göra ett undantag från den ovan citerade principen var, att de rådande förhållandena på fodersädsmarknaden måste betecknas såsom tillfälliga. I den nu framlagda propositionen nr 230, som avser kommande skördeår, har departementschefen givetvis icke kunnat göra något uttalande om det framtida läget på fodersädsmarknaden men begär likväl ett bemyndigande av enahanda art som tidigare. Därvid betonas, att åtgärden »icke bör ha till syfte att säkerställa ett visst prisläge å inhemskt foder».

Undertecknade dela den av departementschefen framhävda principiella synpunkten, att den inhemska foderskörden bör avsättas inom landet. Som ett viktigt skäl vilja vi anföra, att man icke bör sträva efter att fördyra det inhemska fodret för småbrukarna, samtidigt med att man söker efter utvägar för att göra det importerade fodret billigare för dem. Under ett mera normalt världsläge skulle vi, principen till trots, kunna finna det acceptabelt att avlasta marknaden från överskottskvantiteter, därest detta med lindriga uppoffringar låte sig göra. I nuvarande situation däremot, då samhället på det ena området efter det andra bygger upp en beredskap som skydd mot kriser eller avspärrningar, synes det oss omotiverat att på en viktig punkt försvaga beredskapen genom export. Den naturliga vägen borde i stället vara upplagring. Lagrar man möjligen uppstående överskott av fodersäd, erhåller landet en värdefull reserv, medan export frånsett premiekostnaden utsätter oss för utsikten att nödgas importera fördyrad vara under försvarande omständigheter.

Med anledning av det anförda få vi härmed föreslå,

att riksdagen vill avslå det i proposition nr 230 föreslagna bemyndigandet för Kungl. Maj:t att lämna stöd för export av fodersäd under kommande skördeår.

Stockholm den 19 april 1939.

P. J. Näslund.

J. M. Bäckström.